

Om konsten att rulla stenar.

Så var då också valet över. Den långa period av diskussioner om hur vårt samhälle i princip har, skulle kunna eller kommer att utvecklas, har denna gång nått sitt periodiska slut. Om fyra år är det dags igen. I vår regionala verklighet i Umeå väntar vi nu med spänning på om de nya samarbetspakter som slutits mellan olika partier kommer att leda till märkbara förändringar i vårt samhälle. I avvaktan på programförklaringar så kanske det kan vara på sin plats att vädra en del åsikter som kanske kan ha betydelse för vår kommande gemensamma utveckling.

I en annonskampanj i länets dagstidningar under föregående år utbrast det regionala företaget Balticgruppen: "Västerbottens Framtid finns inte. Den skapas". Denna framtid kan bäras fram och skapas av entreprenörer och eldsjälur inom såväl den offentliga som den privata sektorn. Eldsjälur som vågar tänka de fria tankarna och sätta sina axlar mot de stora stenarna för att baxa dem mot en möjlig framtid. Frågan är nu om denna metafor skall bli verklighet eller om Sisyfos- myten skall bli vårt öde.

De senaste åren har ordet tillväxt varit ett av de mest frekvent använda orden i näringslivsdebatten. Likt ett mantra uttalas tillväxt i det offentliga samtalet, men vad menas egentligen med tillväxt? Är det ett ord som vi alla med lätthet kan definiera? Oftast mäter vi tillväxt som en term för en ekonomisk storleksförändring. Men är tillväxt enbart en storleksförändring som kan ske oberoende av t.ex. politiska, sociala, tekniska, etiska och kulturella aspekter. Sannolikt inte. Tillväxt, som jag ser det, handlar om utveckling. Inte bara den fragmentiserade del av vår verklighet som hanterar ekonomiska termer i form av vinst och förlust. Skall vi därför skapa verklig tillväxt så måste vi beakta verkligheten och utvecklingsmöjligheterna här i Sverige och i Umeå i ett helhetsperspektiv. Oavsett om vi har vår vardag inom näringslivet eller inom det offentliga, i forskningen eller på industrigolvet så måste vi kunna enas om en någotsånär gemensam verklighetsbeskrivning och vissa gemensamma mål.

I den offentliga debatten har vi en benägenhet att sätta etiketter på varandra, etiketter som oftast starkt förenklar. Är man från näringslivet så anses man endast ha intresse i att definiera tillväxt i ekonomiska vinsttermer. Är man företrädare för det offentliga så reduceras tillväxtbeskrivningen till att beskriva en bristande budgets svårigheter att klara en kostnadstillväxt. Med hjälp av den gamla politiska höger-vänster skalan sorteras budskapen och skapas konflikter som många gånger är osanna och onödiga. Mångfaldens budskap blir enfaldens sanning.

Om vi reducerar diskussionen till det regionala perspektivet så tror jag att de flesta människor, oavsett under vilken etikett man verkar, kan skriva under på den definition av en långsiktigt hållbar utveckling som Brundland kommissionen definierade för många år sedan.: En långsiktigt hållbar utveckling, och därmed tillväxt, är en utveckling som tillfredställer dagens behov utan att äventyra kommande generationers möjligheter att tillfredställa sina behov. Satt i ett regionalt perspektiv innebär detta att vi alla vill se ett samhälle som är gott att leva och verka i både nu för oss själva och i framtiden för våra barn och barnbarn. Ett sådant tillväxtperspektiv är förpliktigande och långsiktigt. Vi har inte rätt att idag inte göra allt för att det samhälle som vi idag lever i också skall vara ett fungerande och utvecklande samhälle för de generationer som skall komma.

Med en vardag inom näringslivet är det naturligtvis lättare att argumentera för företeelser som finns just i den egna vardagen. Med en "Brundlandskt" synsätt på tillväxten så måste kanske vi som uttalar åsikter om vår regions utveckling också relatera detta till sitt större sammanhang. Man behöver inta alltid vara

tvärsäker och försvarsberedd. I ett samtal om vår regions möjligheter så kan även medveten okunskap vara en stor tillgång

Det senaste året har jag och många andra skribenter som i likhet med mig har sin vardag inom näringslivet skrivit artiklar på denna sida. Senast var det Handelskammaren som ställde frågan om varför det är så tyst kring näringslivet. Det är bra och det är nödvändigt att många engagerar sig i frågor som rör vår regions framtid men det är inte bra om dessa artiklar och argumentationer endast uppfattas som partsinlagor

Vi står nu inför en ny 4-årig utmaning. Låt oss tillsammans se till att denna period inte som så många gånger tidigare blir en historisk parentes. Låt oss tillsammans, de nygamla politiska beslutsfattarna, representanter för näringslivet, universitetsföreträdarna och gemene man inleda samtal både i det slutna rummet och i det offentliga rummet där vi i dialogform formulerar hur vi skall kunna åstadkomma verklig tillväxt i vår region. Ett samhälle där vi både har utveckling av befintliga och nya företag, där vi har bra omsorg och utbildning för våra barn, där vi tar hand om våra gamla på ett värdigt sätt, där de sjuka får den vård de behöver inom rimlig tid där vi kan kittla våra sinnen med kulturupplevelser och där vi kan känna trygghet i vardagen. Kort sagt ett samhälle med tillväxt. Frågan är nu bara vem tar första initiativet, vem bjuder in till första samtalet.

Hur var det då med Sisyfos-mytten? Den grekiska sagan berättar om kung Sisyfos från Korint som överlistade döden. Till straff tvingades han av gudarna att i underjorden ständigt rulla ett klippblock uppför ett berg, varifrån det ideligen rullade ner igen. Detta ändlösa och fruktlösa arbete tog aldrig slut. Den fråga vi i Umeå måste ställa oss är om vi till skillnad från kung Sisyfos kan trotsa gudarna och ta utvecklingen i egna händer